

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3221/2023
23.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Градска топлана“ Зрењанин, чији је пуномоћник Смиљана Цвикић адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 651/21 од 12.10.2022. године, на седници одржаној 23.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 651/21 од 12.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 651/21 од 12.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 824/2019 од 17.02.2021. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља именованог за подручје Вишег суда и Привредног суда у Зрењанину Светлане Гарчев Петерка И.Ивк 118/2019 од 03.04.2019. године у делу којим је обавезана тужена, као извршни дужник, да у року од осам дана плати потраживање тужиоца као извршног повериоца у износу од 55.662,93 динара са законском затезном каматом од 20.02.2019. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 4.754,78 динара. Ставом другим изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља за подручје Вишег и Привредног суда у Зрењанину Светлане Гарчев Петерка и И.Ивк 118/2019 од 03.04.2019. године у делу којим је обавезана тужена, као извршни дужник, да у року од осам дана плати потраживање тужиоца, као извршног повериоца у износу од 62.976,68 динара са законском затезном каматом од 20.02.2019. године и у сразмерном делу трошкова извршног поступка од 6.276,31 динар. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу тужбеног захтева за исплату износа од 10.829,27 динара, па се решење о извршењу И Ивк 118/2019 од 03.04.2019. године, у том делу укинута. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 50.857,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 651/21 од 12.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Основног суда

у Зрењанину П 824/2019 од 17.02.2021. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Побијаном пресудом потврђена је првостепена пресуда у делу одлуке којим је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља и обавезана тужена да тужиоцу исплати дуг по основу пружених услуга грејања стамбеног простора, као вредност испоручене топлотне енергије од 29,69%, у којој количини је туженој заиста и испоручена топлотна енергија за период јануар-децембар 2018.године. Нижестепени судови су пружили правну заштиту потраживања тужиоца имајући у виду да је током поступка утврђено да је тужилац пружао туженој услуге даљинског грејања, да је тужена самовољно искључила стан са система централног грејања и мимо процедуре пре спорног периода, да уговор између тужене – енергеског субјекта и тужиље – купца услуга није раскинут, а тужена није измирила своје обавезе плаћања рачуна на име пружених услуга. Такође, тужена је власник непокретности - стана који се налази у згради колективног становања, те није у питању индивидуална зграда, због чега тужена као тарифни купац има обавезу плаћања 100% фиксног дела укупног обрачуна, у смислу одредбе члана 38. став 5. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом („Службени лист Града Зрењанина“ бр. 32/2013... 25/14). Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Указивање у ревизији на другачије нижестепене одлуке, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење поднет је јавном извршитељу 20.02.2019. године. Вредност побијаног дела пресуде је 55.662,93 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужене није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић